

Čistírenský nočník

Byl chladný listopadový podvečer dne 26., roku 2005 a byla naplánovaná další kmenová akce. Tentokrát s názvem značně výstižným, Čistírenský nočník. Pokud nějak nechápete, o čem by to mohlo být, tak šlo o prohlídku staré čističky odpadních vod v Praze - Bubenči, která byla osvětlena jen a jen svíčkami. Ale nepředbíhejme.

V 17:00 jsem se sešla s Inachčawin na našem obvyklém místě, které většina lidí zná pod názvem Újezd. Ač se to zdá nemožné, tak jsme se my dvě sešly včas a tramvají jely na Malostranskou. Byly jsme tam decentně dřív a jako první. A tak jsme čekaly a čekaly a on nikdo nepřicházel a nepřicházel. A už bylo po době srazu a stále nikdo. Nakonec dorazil Yuči s Týnou. Wanyanka nee, protože jí nebylo dobře. Hned jsme se začali domlouvat na nedělní akci proutky a výsledkem bylo, že jsme jí skoro zrušili. Já neměla čas a pro změnu lehce pochroumanou ruku a Inachčawin zase nemocná. Poté Yuči zavolal Ayútě, kdy dorazí, ale z té vypadlo, že dnes nikdy, protože je venku zima. No tak jo, proč ne. Ono sice stačí se oblíknout, ale to se občas špatně vysvětluje. Po chvíli dorazila ještě Wanyanky a Ayúty maminka a byli jsme kompletní. No... jak se to vezme, ale pro dnešní večer to bylo z osazenstva vše. Yuči zavolal Wanyance kvůli proutkům a po kratší debatě jsem tuto akci zrušili. Nasedli jsme do busu a vydali se směr známá čistička odpadních vod. Pro nezasvěcené se zde konala Kulturní všehochuť a Walfest.

Dorazili jsem na místo a jali se domlouvat, co koupíme za lístky. Nakonec se toho ujala Wanyanky a Ayúty maminka, která se prostě zeptala, co nám prodají za lístky. Pan pokladní nám to dal za rodinné vstupné a jednoho dospělého. To bylo fajn. Pak si všichni něco koupili v občerstvení (teda až ne mě). Dospělé osazenstvo skončilo na svařáku a Tina na horké čokoládě. Chvilku jsme si tak povídali u stolu a pak si šli stoupnout do fronty na prohlídku. Chvilku jsme čekali, ale pak to začalo.

Nejdříve nás chtěli rozdělit a tak jsem se já a Inachčawin musely vnutit, že jsme jedna velká rodina. Zatím dobrý. Pan průvodce nám začal vyprávět o historii čističky a měl následovat sestup do podzemí. No a taky kontrola lístků. Yuči mi teda nevěřil, ale když se dostal na řadu to bylo překvapení, že Yuči? On měl totiž všechny naše ubohé lístky. Někde založené. No tak začal hledat. A hledal, hledal a... no nenašel. Samozřejmě, že ne. Pan průvodce nám naštěstí uvěřil, tak jsme mohli vejít dále. A to byla nádhera!!! Svíčky krásně osvětlovaly celé podzemí. Byly na schodech, stavidlech, zařízeních, podél zdí, no zkrátka všude. Plavaly na vodě, byly na římsách (na jedné římse byla dokonce i umělá krysa), na trubkách. Ve strojovně byly na parních strojích, na trubkách (no spíše na troubách) a taktéž na schodech. Uznávám, že pod pojmem čistička odpadních vod nikdo moc romantiku nepředstaví, ale tohle teda romantický bylo (nebo to přinejmenším nemělo k romantice daleko). Po skončení prohlídky jsme si koupili pohledy a znova sedli na svařáka. Tentokrát i já. Venku sněžilo, tak proč si ho nedát. Když jsme dopili a dojedli, vydali jsme se na bus. Jel zanedlouho, takže jsme byli rychle na Hradčanský, kde jsme se v metru všichni rozešli do svých domovů.

Akcička krátká, ale za to velice pěkná. Kdy zajdeme zase? Máme za sebou normální prohlídku a svíčkovou prohlídku. Tak nám ještě zbývají podzemní bazény a spouštění parních strojů. Ale to musíme počkat až na jaro.

Arja